

[Aksel Larsen.]

sagde, at det er bedre at forebygge end at komme for sent og lave siksakkurs. Men det, man her gør, er at lave siksakkurs; man har ikke forebygget i tide, man har ikke sørget for, at vi slap for de prisstigninger, som er skyld i, at pristallet steg, så at der nu skal komme nogle ganske beskedne indkomstforhøjelser.

Det er jo i øvrigt sådan, at vi har erfaring for, at skatterne — såvel de direkte som de indirekte — har en tilbøjelighed til at give mere, end nogen finansminister vil være villig til at budgettere med. Vi havde jo historien i fjor, hvor det viste sig, at der kom større skatteindtægter, end der var budgetteret med, og sådan skal det såmænd også nok gå i år. Men det går altså ikke ind i regeringens planlægning.

Dernæst påstår man, at dette er nødvendigt for at redde Danmarks økonomi og Danmarks valuta og sikre den økonomiske balance og forhindre en overophedning, og jeg ved ikke hvad. Jeg nægter at anerkende, at Danmarks økonomiske situation er så elendig, og jeg gør desuden opmærksom på, at man ved omsforliget allerede har fordyret varerne ganske betydeligt. Man har senere forøget den kontante landbrugsstøtte og kunstigt forhøjet priserne på landbrugets varer på hjemmemarkedet. Man henter penge ud af befolkningen ved den tvungne opsparing. Man forbereder en række nye prisstigninger — nogle af dem er allerede trådt i kraft — men såre karakteristisk får man som sædvanlig travlt med at tillade prisstigninger, umiddelbart efter at statistisk departement har foretaget de undersøgelser, baseret på hvilke pristallet skal fastlægges.

I denne forbindelse må jeg om selve pristallet og pristalsreguleringen have lov til at erindre om — hvad jeg har gjort før — at denne pristalsregulering af lønningerne kun giver en meget forsinket og en delvis dækning for de faktisk skete prisstigninger. Når man tillader, at telefontakster og meget andet sættes i vejret sådan omkring slutningen af januar eller begyndelsen af februar, så går der et halvt år, før der kommer et lønregulerende pristal, og der går næsten tre fjerdingår, før det giver sig udslag i forhøjede lønninger. Det vil sige, at pris-

talsreguleringen slet ikke giver dækning for de stigende leveomkostninger.

Nu har det ærede medlem hr. Helge Larsen ganske vist sagt, at i en situation med fuld beskæftigelse må købekraften ikke forøges. Men der er ikke tale om, at købekraften bliver forøget, fordi folk får pristalsregulering af lønningerne. Reguleringen kan i gunstigste tilfælde bevirke, at lønningerne beholder den samme købekraft som før. Den gør det altså ikke, men det kunne den teoretisk gøre. På den anden side er det lovlige stærkt, at man fra folketingets talerstol kan tillade sig at påstå, at der er fuld beskæftigelse i dette land. Det er slet ikke tilfældet. Der er en ikke ringe arbejdsløshed i byggefagene de fleste steder i landet. Der er en ikke ringe arbejdsløshed i jernindustrien.

Hvis det ærede medlem hr. Helge Larsen vil have et eksempel, kan jeg fortælle ham, at der går 900 arbejdsmænd ledige i Ålborg. Der er aldeles ikke fuld beskæftigelse, så man har ingen grund til at bruge den ikke eksisterende fulde beskæftigelse som begrundelse for at komme med disse skatte- love. Så vil jeg tilføje, at jeg ikke accepterer det synspunkt, at vi er inde i en periode og en situation, hvor arbejderbefolkningen overhovedet ikke må få fremskridt, det synspunkt, at hvis der skulle være en lille bitte chance for, at de får flere penge at købe ind for, må man skynde sig at forhøje priserne, så der ingen fremskridt skal ske.

Det gale ved dansk økonomisk politik, som vi har opevet den i de senere år, er, at man ikke alene har tilladt, men har statsbegunstiget en inflatorisk udvikling. Man har ved hjælp af statsindgreb sørget for, at priserne på mange varer på hjemmemarkedet forhøjes. Vi har haft en utilstrækkelig priskontrol, hvilket igen har medført prisstigninger, som kunne have været undgået. Disse prisstigninger tilsammen har ført til en pristalsstigning, som giver en dyrtidsportion, og nu vil man altså dels tillade nye prisstigninger, dels gennemføre nye forbrugsafgifter, hvorved priserne yderligere stiger, og det vil sige, at den onde spiral — for det er ikke mere en cirkel — går videre. Jeg kan ikke forstå, at regeringen overhovedet vover at tage ansvaret for dette.